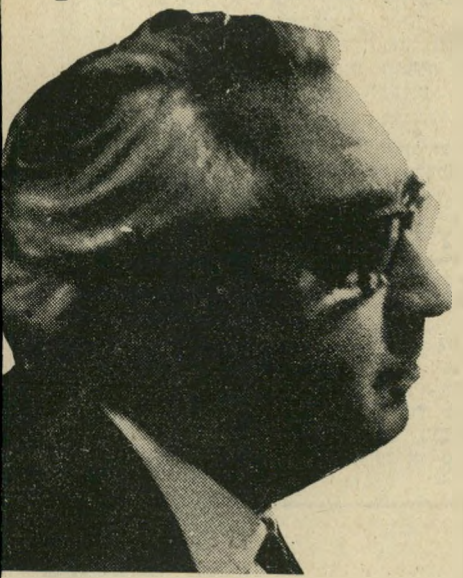

להתחתן

מיסטר בראון והחיפאית

בראון

אשר חבריו של בנו של יגאל ערכו לחברה שלהם שהשתחררו מהצבא. מיסטר בראון הצטרף למעגל, התחיל לשיר שירים אני גלים מימי מלחמת העולם השנייה. אבל הוא לא נשאר הרבה זמן: אם צעירים, אז הוא העדיף את חברת הצעירה מחיפה.

למחרת, בשבת בבוקר, המתין לו מטוס מיוחד להטיסו מראש-פינה לאילת. המטוס הוזמן לשעה שמונה בבוקר. מיסטר בראון הופיע בשעה 12 בצהריים.

הבולטים בה היו בראון, אלון, נשותיהם, המלווה ממשרד החוץ, אנשי צבא ועוד. אצלנו חושבים שקוקטייל זה להחזיק כוסית ביד — ולדבר הרבה. ג'ורג' בראון, כידוע, גם הוא אוהב לדבר הרבה. אבל בקוקטייל הוא חושב שצריכים לפתוח את הפה בעיקר בשביל לדון לתוכו מה שיש בכוס. והעיקר — להתליף כמה שאפשר כוסות, לא בני-שיחה.

אז תבינו, שאחרי הקוקטייל כבר היה במצב-רוח מרומם. היי, כמו שאומרים. וזה דווקא התאים מאוד לאירוע הבא: פגישה עם איוה עשרים עתונאים אנגליים. בין העתונאים היתה גם צעירה ישראליה מחיפה, שכדרך כלל עובדת במר עזת הפועלים שם. היא לבשה שימלת תחרה שחורה, והגיעה עם עתונאי אנגלי. אז המסיבה התחילה. בראון התיישב מול העתונאים, אשתו התיישבה מאחוריו, ומד כירתו לידו. בין השאלים היתה אותה חיפאית. היא שאלה: "יש לי ידיד בשם דן אבידן, שאשתו הצעירה חלתה לאחי רונה, אחרי שבעלה נחטף בידי המצרים. האם תוכל לעזור לו?"

המוכיר הודדו והכריז: "אין תגובה." "גברת בראון, לחשה לבעלה: "אל תענה..."

בראון צבט את אשתו בישוב לעיני ה- עתונאים המשתאים, וכטוב לבו בקוקי טייל לחש לה במתיקות: "אני עוד יכול להירוש ממך." ואל מוכירו העיר: "אותך אני בכלל יכול לפטר."

זאת אומרת: "אל תבלבלו..."

אחר כך פנה אל העלמה מחיפה ואמר: "מסרי פרטים למזכירי, אשתדל לעזור." אחר כך, עם גמר מסיבת העתונאים, הלכה הגברת בראון לחורה, ומיסטר בראון לקח את החיפאית לאירוע הבא: מסיבה

ג'ורג' בראון הגדול הלך, אבל ה- סיפורים שנשארו בארץ אחריו...! הפעם נספר על סיפור שהיה בניגוסר, הקיבוץ של סגן ראש הממשלה יגאל אלון, שאירח את סגן מנהיג הלייבור. זה החל במסיבת קוקטייל, שהמשתתפים

מי אינו מכיר את הזוג הפופולארי, החמוד, החביב, המוכשר, ששני מרכיבי ביו הם דרורה חבקין ודני ליטני? היא מלחינה וזמרת מצליחה ("שירי רחוב") והוא שחקן וזמר ("איש חסיד היה"). אבל חוץ מזה שהיו זוג, אז דרורה היתה נשואה למפקד הגדנ"ע לשעבר, דוב נשרי.

זה נמשך בערך שנתיים, עד שלפני

דרורה ודני

שם שירים וצילימוסיקה עד שעות מאוחרות. זה פשוט מיפגש של אמנים, אחרי שהם גמרו את ההופעות שלהם. ומה עם החתונה?

"אין לנו זמן", השיבה דרורה, "אנחנו נעסוקים מדי."

חצי שנה התגרשה דרורה. כולם היו משוכנעים שהיא מייד תינשא לדני. הם נכנסו לגור יחד, בדירת-גג מקסימה ברחוב בן-יהודה בתל-אביב. הם מארחים שם את עילית הבהימה של תל-אביב, וביתם עליו תמיד. שומעים

מלחמת הנשים

כמה שבועות אחרי שאלוף פיקוד הדרום שייקה גביש החליף באריק שרון. באחד האירועים האלה, שהתקיים לא

אנשי הצפון אולי קצת מנותקים מן העניינים, אבל בדרום ערים אורחים ר- חיילים לאירועי פסטיבל גביש, שנמשך

יפה ושושנה

המיבצע התבצע כמתוכנן. שושנה דמארי באה, שרה, כבשה את לב הקהל — והי קהל כבש את לב. היא החליטה להישאר ולהיות עם החברה. התיישבה לה בשורה הראשונה, והיה לה טוב מאד.

מחוגי השעון התקדמו. התקרב הרגע הקריטי בו צריכה להופיע יפה ירקוני. ושושנה — טוב לה, ולא זוה. הגיעה יפה. לקחו אותה לפינה צדדית, העטירו עליה כל מיני מתמאות, ואמרו לה לחכות. היא חיכתה וחיכתה, ושאלה מה זה שלא נותנים לה להופיע. לא היתה ברירה, אלא לקבל את המצב שנוצר, ולתת לה לעלות על הבמה, למרות נוכחותה של שושנה דמארי. מסקדי צה"ל חזקים באיתוריהם.

ליתר זהירות, הכינו כמה חברה מטפים, כדי לכבות את השריפה.

יפה שרה — וראו פלא! שושנה מחאה לה כפיים. כדי לבלבל את האוייב, כמובן. אבל אחרי שיפה גמרה לשיר, שושנה רצה אל הבמה. "זהו", אמרו האסטרטגים של הגישה העקיפה, "עכשיו יתלשו שערות."

שתי הזמרות רצו אחת לשניה בתנופה. הזרועות הורמו — והשתיים התנשקו בי הפגנת-אהבה. לא רק זאת, אפילו שרו יחד את השיר היו זמנים.

אז אפשר לסמוך על נשם.

נפרדים

עוד זוג עומד להיפרד, הפעם מורדה בראון ואשתו?

מורלה בהיר-השער, בעל ההופעה האת' לסית הנאה, היה בשעתו ראש לישיבתו של הרמטכ"ל משה דיין, ואחרי-כך קצין חיי נון ראשי בצה"ל, ועכשיו הוא מנהל מחי לקת הנוער והחלוצי של הסוכנות היהודית.

לא נפרדים

אריס סאן, שהכריז: "שילמתי מחיר גבוה מדי בשביל שטויות." למד את הקקו. והוא ואשתו החזיטו שיותר מחודש אחד לא יפרדו? לכן כשנסע לשלושה חודי שי הופעה בארצות-הברית, לקח איתו את אשתו?